

Medlem har tilføjet, at man hidtil har betragtet det som en Selvfølge, at Kultolden maatte ophæves, naar der overhovedet skulde ske nogen Forandring i den nuværende Toldlovgivning. Det er altsaa let forklarligt, at dette Endringsforslag, baaret frem af et Flertal i Udvalget, har maattet virke noget overraskende, vistnok paa andre ligesom paa mig, men jeg skal i øvrigt erkende, at efter mit Kendskab til Opfattelsen af Kultoldens Betydning er det ikke alene i dette Ting, at der har vist sig at være en noget anden Mening om Kultolden, end der tidligere har været herskende, men at en saadan forandret Mening om Kultolden ogsaa, saavidt mig bekendt, har gjort sig gældende andre Steder. Man har tidligere anset det for en Selvfølge, at Kultolden maatte bortfalde, naar ellers de Hovedprincipper, som man har villet gøre gældende ved en Toldrevision, i det væsentlige skulde følges, og det jo ligger tydeligt nok for, at disse Hovedprincipper ogsaa for Flertallets Bedkommende, i dette Ting altid have været: at søge ved Toldrevisionen dels en Lettelse i Afgifterne paa almindelige Konsumgenstande, dels en passende Beskyttelse for dansk Fabrikat paa dansk Marked, og endelig at man har søgt navnlig ved Ophævelse eller i alt Fald Formindskelse af Tolden paa Raastoffer og Hjælpe midler at lette den danske Industri Konkurrencen paa Verdensmarkedet for dansk Fabrikat. Hvad det første af disse Formaal angaar, det at lette Tilvebringelsen af almindelige Konsumgenstande, kan det jo ikke nægtes, at Kul spiller en ikke ubetydelig Rolle som almindelig Forbrugs-genstand, men jeg vil dog sige herom, at der vel nok er andre Byrder for de almindelige Forbrugsartikler, som i saa Henseende har mere Betydning, end Kultolden har for det almindelige Konsum. Hvad dernæst angaar det, at man ved Toldrevisionerne har haft for Øje ved passende Beskyttelse og tillige ved Ophævelse eller Formindskelse af Afgiften paa Raastoffer at bevare det danske Marked i fornødent Maal for dansk Fabrikat, er det jo ogsaa indlysende, at Kultoldens Ophævelse i saa Henseende spiller en ikke uvæsentlig Rolle. Det er stadig gjort gældende, naar man har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om, hvilken Beskyttelse der er nødvendig eller passende for dansk Fabrikat paa vort eget Marked, at Erlæggelsen af en Kultold gjør det nødvendigt at beskytte selve Fabrikatet direkte ved Told paa de færdige Varer. Man har i alt Fald stærkt gjort gældende, at naar Kultolden blev ophævet, maatte den nødvendige Følge deraf være den, at man formindskede den Beskyttelse, Fabrikatet har ved

Tolden paa den færdige Vare, der indføres fra Udlandet. Hvad dette Punkt angaar, er jeg overbevist om, at Flertallet i dette Ting ikke vil opgibe at fastholde en passende Beskyttelse for dansk Fabrikat paa dansk Marked. Det er jo ganske klart, at denne Beskyttelse kan tilvejebringes ad to Veje: enten ved at formindste Udgifterne paa Produktionen ved at lette Tilvebringelsen af Raastoffer og Hjælpe midler, eller ved at forhøje Prisen paa de færdige Varer ved at paalægge en Toldafgift af den færdige fremmede Vare. Det er nu indlysende, at dette Princip behøver ikke at opgives, fordi Kultolden bortfalder; thi den passende Beskyttelse paa det danske Marked kan selvfølgelig tilvejebringes for enhver Vare ad den anden Vej, ved en Told af passende Størrelse paa det fremmede Produkt. — Hvad det tredje Princip angaar, som man har søgt at gennemføre ved Toldrevisionen, nemlig at man saa vidt muligt skulde lette Konkurrencen paa Verdensmarkedet mellem dansk Fabrikat og andre Landes Produktion, ved, at man stiller Produktionen herhjemme under gunstigere Vilkaar, end den nu er, ved, at Raastoffer og Hjælpestoffer kunne anskaffes billigere, maa det i mine Tanker erkendes, at det ikke kan naas ad anden Vej end netop ved at formindste Afgiften paa Raastoffer og Hjælpestoffer, og at Kul er et af disse Hjælpe midler, derom kan der ikke være nogen Tvivl. Jeg vil dog gøre den Bemærkning, at jeg for mit Bedkommende har nogen Tvivl om, at en blot Ophævelse af Kultolden vil i nogen betydelig Grad stille den danske Industri gunstigere i Konkurrencen paa Verdensmarkedet, hvor den desværre ikke har megen Indgang for sine Produkter, end den er i dette Øjeblik. Noget maa det hjælpe, men om det vil bevare nogen væsentlig og betydeligere Fremgang, kunde vel være tvivlsomt. Hvad der derimod er aldeles utvivlsomt, er, at vi gennem en anden Foranstaltning kunne sætte den danske Industri i Stand til at konkurrere med de fremmede Landes Tilvirkninger paa det store Verdensmarked, og det er ved at tilskede en Tilvirkning her i Landet af saadanne Produkter med helt igennem toldfrie Raastoffer og Hjælpestoffer, med andre Ord ved at gøre Udvor af den gamle Tanke om at skabe et eller flere Territorier her i Landet, paa hvilke Fabrikationen kan ske, uden at Fortoldning finder Sted af de Varer, der benyttes, med andre Ord, at en Frihavn i Forbindelse med Friproduktionen paa Territoriet bliver en Virkelighed og ikke, som den hidtil har været, en smuk Tanke og Fremtidshaab. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Frihavns-spørgsmaalet nu, men naar